

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci

žalobce: Z. K.

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**, IČ 00007064

odbor azylové a migrační politiky

Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. října 2021, č. j. OAM-661/ZA-ZA11-ZA03-2021,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Žalobce napadl žalobou včas podanou žalobou rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“ nebo „správní orgán“) ze dne 27. 10. 2021, č. j. OAM-661/ZA-ZA11-ZA03-2020, kterým mu správní orgán neudělil mezinárodní ochranu a rozhodl tak, že žádost žalobce o mezinárodní ochranu je zjevně nedůvodná ve

smyslu § 16 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II. Žalobní argumentace

Úvodem žalobce sdělil, že dne 24. 8. 2021 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, o níž bylo rozhodnuto žalovaným tak, že žádost je zjevně nedůvodná ve smyslu § 16 odst. 2 zákona o azylu.

Žalobce namítá, že žalovaný svým rozhodnutím porušil následující zákonná ustanovení:

§ 3 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu,

§ 50 odst. 2, 3 a 4 správního řádu, jelikož si žalovaný neopatřil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci,

§ 68 odst. 3 správního řádu, neboť rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů,

§ 14a zákona o azylu, jelikož žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany, neboť mu v zemi původu hrozí nebezpečí vážné újmy.

Žalobce dále odkazuje na zásadu individualizace správního řízení a trvá na požadavku, že správní orgán je povinen zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, o jehož právech a povinnostech je rozhodováno. Dle názoru žalobce je žalovaný povinen přihlížet ke všemu, co v řízení vyšlo najevo a ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu je povinen uvést úvahy, které jej vedly k vydání správního rozhodnutí. Žalobce nesouhlasí s tím, že nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany.

Důvodem žalobcova vycestování z Gruzie je jeho strach z osob, které mu v zemi původu vyhrožují. Otec žalobce měl autonehodu, při které zemřel muž, jehož syn žalobci vyhrožuje, přičemž na policii se obrátit nemohl pro nedostatek důkazů o tomto vyhrožování. Žalobce má za to, že žalovaný nevzal v potaz všechny skutečnosti, které v průběhu správního řízení uvedl a tím zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. Žalobce namítá, že žalovaný nevzal v potaz žádná tvrzení, která žalobce sdělil.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný nesouhlasí s obsahem žalobních námitek a odkazuje na obsah správního spisu, zejména na vlastní žádost o udělení mezinárodní ochrany, výpovědi žalobce, dostatečné a aktuální informace o zemi původu a na vydané rozhodnutí správního orgánu, který postupoval individuálně, v souladu se zákonem. Žalovaný má za to, že dostatečně zjistil skutkový stav věci a zabýval se všemi skutečnostmi, které v průběhu správního řízení žalobce sdělil a opatřil si potřebné podklady pro vydání rozhodnutí.

Žalovaný s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70 zdůrazňuje, že žalobce je státním příslušníkem Gruzie, kterou Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu ve smyslu § 2 vyhlášky ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců (dále jen jako „vyhláška“) a na základě výpovědi žalobce a informací ze zprávy o zemi původu žalovaný naznal, že v případě žalobce lze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu, neboť žalobce ve své vlasti azylově relevantní potíže neměl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez nařízení jednání ve smyslu § 51 s. ř. s. Po prostudování obsahu správního spisu v kontextu s žalobními námitkami rozhodl krajský soud následovně.

Z písemnosti označené jako poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu vyplývá, že dne 3. 9. 2021 žalobce sdělil, že se narodil ve městě L., je gruzínské národnosti, politicky se neangažuje, jeho náboženské přesvědčení je pravoslavné křesťanství, je ženatý a má dvě děti. Dále přiblížil průběh cesty do ČR a uvedl, že z Tbilisi přicestoval dne 21. 8. 2020 letecky do Polska a ten den autobusem do ČR. V ČR měl vyřízené pracovní vízum na část roku 2020 a později mu byla odebrána zaměstnanecká karta. Ohledně důvodů, pro které žádost podává, sdělil, že jeho otec měl v Gruzii autonehodu, jejímž důsledkem byla smrt muže, přičemž rodina zemřelého žalobci vyhrožuje. Ze správního spisu krajský soud dále zjistil, že dne 3. 9. 2021 byl s žalobcem proveden pohovor za účelem zjištění stavu věci. Do protokolu zachycujícího pohovor k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce uvedl, že skončila doba platnosti zaměstnanecké karty v ČR, proto mu byl pobyt v ČR ukončen. Žalobce ozřejmil podrobnosti zmíněné autonehody a uvedl, že před 5 lety jistý muž vystoupil z auta, byl opilý a praštil se do hlavy. Při vyšetřování tamní soud rozhodl, že otec žalobce je v této věci nevinný. Syn zemřelého se však s žalobcem pohádal a také kamarádi žalobci řekli, že má syn zemřelého muže zbraň a chce žalobce zabít. Žalobce odjel z L. do Tbilisi, kde potíže neměl, ale nemá tam byt ani práci. Jeho rodina stále žije v L. a nikdo její členy neobtěžuje. Žalobce sdělil, že v Tbilisi by si nemohl dovolit dům a osoba, která mu vyhrožuje, problém s financemi nemá. Na policii se neobrátil, protože neměl o vyhrožování důkazy.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že důvody, pro které žalobce žádá o udělení mezinárodní ochrany, je snaha o legalizaci pobytu v ČR z ekonomických důvodů. Správní orgán uvedl, že vycházel z výpovědi žalobce a dále z informací, které nashromáždil v průběhu správního řízení ohledně bezpečnostní a politické situace v Gruzii. Konkrétně vycházel ze zprávy Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, stav: listopad 2020. Žalovaný vycházel ze skutečnosti, že Gruzie je zařazena na seznam bezpečných zemí dle § 2 vyhlášky. Důsledkem zařazení Gruzie na seznam bezpečných zemí původu je předpoklad, že v Gruzii soustavně nedochází k pronásledování, mučení a nelidskému zacházení či svévolného násilí a k ozbrojeným konfliktům. Žalovaný se tak dle zákonných požadavků zabýval tím, zda žalobce prokázal, že v jeho konkrétní situaci Gruzii za bezpečnou zemi považovat nelze a dospěl k závěru, že azylový příběh žalobce tuto domněnku o bezpečnosti země nevyvrací.

Krajský soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel v dané věci mj. z ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu, dle něž se posoudí žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.

Dále dle § 16 odst. 3 zákona o azylu platí, že: *„Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní*

ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“ Námitka žalobce, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany, jelikož mu v zemi původu hrozí nebezpečí vážné újmy, je samotným znění výše uvedeného ustanovení vyvrácena, neboť platí, že při posuzování žádostí žadatelů, kteří pocházejí z bezpečné země původu, žalovaný nemá povinnost posuzovat důvody dle § 14a zákona o azylu.

Zákon zavazuje žalovaného zamítnout žádost jako zjevně nedůvodnou, přichází-li žadatel ze státu, který je považován za bezpečnou zemi původu, pokud žadatel neprokáže, že v jeho individuálním případě zemi považovat za bezpečnou nelze. Gruzie je v souladu s vyhláškou považována za bezpečnou zemi původu, proto bylo na žalobci, aby v průběhu správního řízení uvedl všechny rozhodné skutečnosti, které jsou z azylových důvodů relevantní a jsou způsobilé vyvrátit domněnku o bezpečnosti země. Shodně se vyjádřil Nejvyššího správní soud v rozsudku ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, v němž je uvedeno, že „žadatel o mezinárodní ochranu přicházející z bezpečné země původu musí prokázat, že v jeho konkrétním případě tento stát za bezpečnou zemi původu považovat nelze, což v důsledku znamená, že musí prokázat, že mu hrozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení. Jak bylo uvedeno výše, obdobné podmínky nejsou u standardních žádostí o mezinárodní ochranu (minimálně, pokud jde o zkoumání podmínek pro udělení azylu podle ust. § 12 písm. b/ zákona o azyl) vyžadovány, a tudíž označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu.“

Krajský soud konstatuje, že žalovaný zjistil v zákonem požadované míře stav věci v souladu s § 3 správního řádu, neboť vše, co žalobce uvedl v průběhu správního řízení, bylo žalovaným zohledněno a skutkový stav byl zjištěn spolehlivě. Žalovaný se vypořádal se všemi tvrzeními související s autonehodou žalobcova otce, a které žalobce sdělil v průběhu správního řízení, přičemž učinil logický závěr, že žalobce nevyvrátil domněnku o bezpečnosti země. Žalobce nikterak svými žalobními body nevysvětluje, k jaké skutečnosti žalovaný konkrétně nepřihlédl. Proto krajský soud žalobní námitky projednal v takové míře obecnosti, ve které byly žalobní body formulovány (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78).

Ve vazbě na výše uvedené nelze přisvědčit ani námitce, že dle § 68 odst. 3 správního řádu není napadené rozhodnutí odůvodněno a že ve smyslu § 50 odst. 2, 3 a 4 správního řádu si žalovaný neopatřil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí. Žalobce opět nevysvětluje, v čem konkrétně spatřuje nedostatek podkladů a odůvodnění. Krajský soud je nicméně přesvědčen, že rozhodnutí žalovaného nedostatkem odůvodnění netrpí, neboť je v něm přezkoumatelným způsobem uvedeno a následně zhodnoceno, že byl se žalobcem proveden pohovor, při kterém mu žalovaný umožnil sdělit všechny skutečnosti týkající se okolností jeho odchodu z Gruzie a důvodů podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Zároveň žalovaný vzal v potaz informace o situaci v zemi původu vyplývající ze zprávy Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, stav: listopad 2020. Krajský soud nemůže vytknout žalovanému v tomto směru žádné pochybení, jelikož skutkový stav věci byl dostatečně zjištěn, odůvodněn a zároveň podložen relevantními podklady. Žalovaný přihlédl ke všem skutečnostem, které žalobce uvedl ve své výpovědi, přičemž dokonce

žalobce ani neuvádí, k čemu konkrétně žalovaný opomněl přihlídnout. Vzal v úvahu skutečnost, že žalobcovy potíže jsou provázány se soukromou osobou, s níž měl incident před pěti lety a za celou dobu o mezinárodní ochranu v ČR nepožádal, přestože tu pobýval. Zároveň žalovaný zjistil, že v Gruzii je běžným občanům dostupná ochrana, čehož žalobce nevyužil. Žalovanému rovněž nelze vytknout, že by v žalobcově případě nepostupoval dostatečně individuálně, neboť se se všemi jednotlivými tvrzeními žalobce vypořádal a zasadil azylový příběh do kontextu obecné situace v zemi původu. Zásada individualizace správního řízení v tomto případě nebyla upozaděna. Žalovaný dále vyhodnotil, že důvody pro podání žádosti o mezinárodní ochranu také pramení ze snahy legalizovat pobyt v ČR, poté co nebyl schopen vyřídit pracovní povolení. Krajský soud se tak ztotožňuje s názorem žalovaného, že azylový příběh nevyvrací domněnku o bezpečnosti země původu, a proto souhlasí s učiněním závěru, že žádost je ve smyslu § 16 zákona o azylu zjevně nedůvodná.

V. Závěr a náklady řízení

Krajský soud na základě shora uvedeného uzavírá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

O náhradě nákladů soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný, který měl ve věci plný úspěch, by měl právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný nárok na náhradu nákladů řízení neuplatnil a krajský soud si není vědom, že by mu nějaké náklady nad rámec jeho úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 8. února 2022

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. L.

